

Պղատոն ճարտարասան և գիւանագլուխ, որո տեսեալ՝ ուրախանայր և խոստանայր ընուլ զիղճն՝ փառս վարկանելով անձին. զի յոյժ հմուտ էր հելենական մատենին. և բազում աւուրս աշխատեալ՝ դերեւ ելանէր յապշու-թիւն պարտեալ. Եւ սրբոյն յուսահատ եղեալ՝ դիմէ ի Սամուս, առ Հռովանոս իմաստասէր և կրաւնաւոր, զոր ընկալեալ՝ դիւրաւ ասէր պատշաճել զգիրն ընդ վանկին. Եւ ջան եղեալ յորով աւուրս, անվարձ ելանելով, զպարտու-թիւն խոստովանէր. ¹ Եւ այս ի խնամոցն Աս-տուծոյ մատակարարէր, ոչ ամենայնիւ առնել զմեզ մուրացիկս՝ շնորհակալս այլոց. զբովան-դակ պարգեւսն ի ձեռն այլազանից շնորհել մեզ՝ որպէս զառաքելութիւնն, զքահանայու-թիւնն, և զարքայութիւնն. այլ պահէր զայս-պիսի բարիս և մերով արեան զանկւ[ած]ովս ձի-րէր մեզ, յիմար ցուցանելով զիմաստութիւն յաւիտենիս:

Եայտ առնելով՝ թէ ոչ ըստ ազ-գաց է մակացութիւնն և իմաստն, այլ ի վե-րուստ իջեալ ի Հաւրէն լուսոյ. Եւ թէպէտ և ըստ տեսութեանն Աստուծոյ այսպէս տնաւ-րինէր, սակայն նա ի տխրութիւն և ի տա-

1. Ամբողջ պատմութիւնը առած է Խորենացոյց Գր. Գ. գլ. 29.: